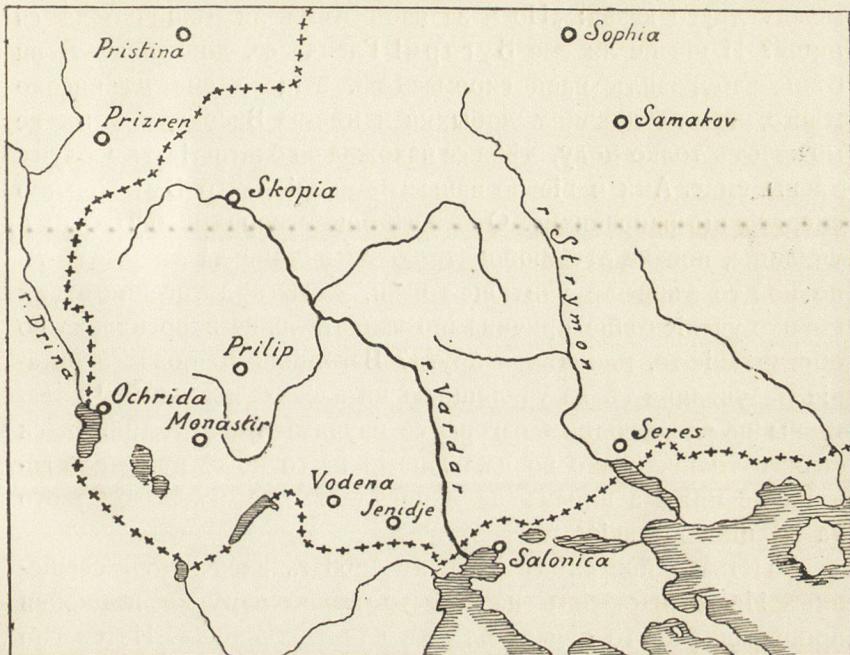

скитѣ народи. Споредъ тая карта, изводъ отъ която давамъ тукъ по-долу, площадътъ на българското население въ Македония има слѣднитѣ граници: на сѣверо-западъ Шаръ-планина; на западъ източнитѣ водостоци на Дринъ, Охридското езеро та до Костурското езеро; на югъ граничната линия върви отъ Костурското езеро, край Островското езеро, до-

Изводъ отъ етнографската карта на Мекензи и Ери.

хожда до устието на Вардар, и, като минава малко сѣверно отъ Солунъ, върви на изтокъ къмъ Тракия, като сставя Сѣръ въ българския дѣлъ. По такъвъ начинъ главнитѣ градове — Скопие, Охридъ, Битоля, Прилепъ, Воденъ, Енидже-Вардаръ, Сѣръ оставатъ въ обсега на българското етнографско землище.

1863 г.

№ 175.

Висока (Солунско).

Село Висока е едно отъ ония български села въ Лжадинската околия (Солунско), които сѫ прѣставители на най-архаичното българско нарѣчие, онова което е било вложено въ кирило-методиевския прѣводъ на богослужебнитѣ книги